

Mieczysław Cincio, Lucjan Boczkowski

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 17/10(190), 115-119

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*

Interesującą imprezę zorganizowało w dniach 7—9 września br. Koło PTTK przy Radzie Adwokackiej w Rzeszowie przy współdziałaniu Oddziału PZU w Rzeszowie. Program tej imprezy podano w gazecie „Nowiny Rzeszowskie” (nr 238 z dnia 30 sierpnia br.) w notatce pt. *II Ogólnopolski Zlot Adwokacki*. Zakończeniu imprezy towarzyszyła — przy ognisku turystycznym — „zgaduj-zgadula” na temat znajomości zagadnień ubezpieczeń. Inicjatorzy potrafili, jak widać, umiejętnie połączyć przyjemne z pożytecznym.

S.M.

KRONIKA

1.

Kronika Centralna

Z dniem 1 września 1973 r. Prezydium NRA wprowadziło zmiany stawek wynagrodzeń aplikantów adwokackich odbywających szkolenie w zespołach adwokackich. Nastąpiło to w drodze zmiany postanowień Instrukcji z dnia 16 grudnia 1965 r. w sprawie zarządzania i rozliczania Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich („Palestra” z 1966 r. nr 1, wkładka). Aplikanci przysposabiający się do wykonywania zawodu w zespołach adwokackich otrzymują jednolite wynagrodzenie miesięczne w wysokości 2.500 zł. Jeżeli aplikant adwokacki odbywa aplikację w zespole adwokackim z siedzibą w mieście powiatowym, i ma stałe miejsce zamieszkania w tej miejscowości — otrzymuje dodatek do wynagrodzenia w wysokości 300 zł.

Prezydium NRA zmieniło jednocześnie niektóre stawki w zakresie kosztów szkolenia aplikantów adwokackich. Utrzymując w mocy wynagrodzenie w wysokości 75 zł za godzinę za wykłady, seminaria i kolokwia prowadzone dla aplikantów adwokackich, podwyższono tę stawkę do 150 zł za godzinę, jeżeli wykład (lub seminarium) połączony był z dostarczeniem słuchaczom streszczenia lub wykazu piśmiennictwa i orzecznictwa.

Stawki wynagrodzeń za udział w egzaminach adwokackich dla członków komisji egzaminacyjnej zostały podwyższone z 30 zł do 45 zł, a dla przewodniczącego komisji — z 45 zł do 75 zł za godzinę.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba rzeszowska

1. Spotkanie regionalne adwokatury rzeszowskiej w Dębicy*. W dniu 29 września br.

w lokalu Zespołu Adwokackiego w Dębicy odbyło się 4 z kolei spotkanie regionalne członków Rady z członkami

* Pierwsze spotkanie regionalne odbyło się we wrześniu 1970 r. w Lesku, drugie w maju 1971 r. w Jarosławiu i trzecie w czerwcu 1972 r. w Jaśle.

czterech Zespołów Adwokackich powiatów zachodnich naszego województwa. Tym razem sesja wyjazdowa Rady Adwokackiej miała na celu omówienie regionalnej problematyki adwokatury, a w szczególności zagadnień dotyczących Zespołów Adwokackich w Dębicy, Mielcu i w Ropczycach.

Po powitaniu członków Rady, wizytatorów i opiekunów wymienionych wyżej Zespołów przez kier. Zespołu w Dębicy adw. Roztoczyńskiego dziekan Rady adw. Rogoż otworzył posiedzenie Rady.

Na porządku obrad znalazły się sprawy osobowe, finansowe i inwestycyjne, głównie jednak chodziło o omówienie wizytacji powyższych Zespołów oraz o ocenę ich działalności, a nadto o ocenę działalności Zespołów w Lubaczowie, Kolbuszowej, Rozwadowie i Tarnobrzegu.

Sprawom tym przewodniczący Zespołu Wizytatorów naszej Izby wice-dziekan adw. Pikor poświęcił w samym referacie wiele miejsca. Wyniki wizytacji okazały się zadowalające. Stwierdzono m.in. rzetelność w zakresie prowadzonych przez Zespół spraw, prawidłowość ich księgowości i należytą organizację Zespołu, wymieniono także informacje na temat stosunków wewnątrzzespołowych oraz między zespołami.

Dyskutowano nad poziomem etycznym i postawą społeczną oraz zaangażowaniem członków każdego Zespołu w pracach społecznych. Omawiano problem równomiernego podziału prac i dochodów oraz zagadnienia dotyczące usprawnienia tej pracy. Zwrócono też uwagę na występujące dysproporcje wynagrodzeń, jak również ustosunkowano się do niskich obrotów niektórych członków Zespołu w Dębicy.

Wiele czasu poświęcono sytuacji ekonomicznej zespołów, zagadnieniu zasad koleżeństwa wśród członków zespołów oraz kultury pracy w zespole, w sądzie i poza sądem.

Krytyczne oceny co do warunków lokalowych padły pod adresem Zespołów Nr 1 i 2 w Mielcu. Wytknięto również szereg usterek natury czysto formalnej w prowadzeniu księgowości w Dębicy, stwierdzając zarazem, że dyscyplina finansowa w tym Zespole jest należyta.

Omówiono sprawę inwestycji, a w szczególności budowę budynku przy Prezydium PRN w Ropczycach, w którym to budynku znajdzie pomieszczenie Zespół Adwokacki w Ropczycach. Zebrani członkowie tegoż Zespołu wyrazili serdeczne podziękowanie Naczelnej Radzie Adwokackiej za zaakceptowanie tej inwestycji i za uwzględnienie tym samym istotnych potrzeb lokalowych tego Zespołu.

W celu uzyskania lokalu w Jarosławiu Rada przeznaczyła na ten cel 40 000 zł jako wkład mieszkaniowy dla osoby, która opróżni lokal dla Zespołu Adwokackiego w tym mieście.

Wiele miejsca poświęcono również sprawom oceny działalności kolegów na tle art. 25 u.o.u.a., przy czym wizytator dr Vall podkreślił duży wkład pracy społecznej członków Zespołu Adwokackiego w Dębicy dla regionu.

Stwierdzono, że pod względem funkcjonalności wszystkie zespoły tego regionu są na właściwym poziomie organizacyjnym. Obserwuje się podwyższenie poziomu etycznego, o czym świadczy zaledwie jedna sprawa dyscyplinarna (w Mielcu), jak również spadek w ogóle tych spraw w całej Izbie.

Narada wykazała pozytywną ocenę zespołów wizytowanych, ich właściwy poziom zawodowy, prężność organizacyjną oraz wiele osiągnięć w pracy społecznej.

Poruszono zagadnienia związane z przyszłymi wyborami kierowników zespołów, do czego organa adwokatury i ogół adwokatów przywiązuje duże znaczenie. Rola bowiem kierownika zespołu i jego rzetelna praca to gwarancja dobrych stosunków wewnątrzzespołowych, to wzajemne zrozumienie

członków zespołu, to należyte i prawidłowe funkcjonowanie zespołów oraz dobra obsługa klientów.

Niecodzienna, stojąca na wysokim poziomie rzeczowa dyskusja, a w szczególności wystąpienia kierowników wymienionych wyżej Zespołów wskazała na dobry styl ich pracy i pozwoliła Radzie oraz miejscowym czynnikom społeczno-politycznym na pozytywną ocenę tych Zespołów i ich kierowników. Dotyczyło to adwokatów: Juliana Rزتoczyńskiego z Dębicy, Feliksa Lewickiego z Ropczyc oraz Stanisława Augustyna i Jerzego Kupca z Mielca.

Najważniejszą rzeczą jest to, że kontrole finansowe przeprowadzone przez biegłego wykazują rzetelną pracę członków Zespołu i pozwalają Radzie na wysnucie wniosków, iż nie tylko wymienione wyżej cztery Zespoły, ale także pozostałe Zespoły naszej Izby, skontrolowane jeszcze w ubiegłej kadencji Rady, wykazują pod tym względem prawidłowe funkcjonowanie, drobne zaś formalne usterki zostały usunięte.

Dla podkreślenia sytuacji finansowej zespołów należy podnieść, że na tle obrotów, jakie osiągnęły zespoły w roku 1972, obroty te w roku 1973 za okres I półrocza wykazują poważną tendencję zwyżkową. I tak: Dębica w 1972 r. miała obroty w wysokości 330.047 zł, w obecnym zaś roku — 390.588 zł; Ropczycy zamiast 231.893 zł w 1972 r. osiągnęły w obecnym roku — 301.408 zł; Zespół Nr 1 w Mielcu wykazał obrót w 1972 r. w kwocie 134.937 zł, a w roku 1973 — kwotę 169.304 zł. Jedynie Zespół Adwokacki Nr 2 w Mielcu uzyskał niższe obroty w roku bieżącym, albowiem w sprawozdawczym okresie, tj. za I półrocze 1973 r., osiągnął obroty w wysokości 209.827 zł, gdy tymczasem w roku ubiegłym obroty te wynosiły 245.516 zł.

Dziekan Rady adw. Rogoż, zamykając posiedzenie, podkreślił, że sesja wyjazdowa wniosła wiele cennego materiału dla przyszłych prac Rady, a

szeroka dyskusja na temat warunków lokalowych oraz potrzeb inwestycyjnych zespołów, jak również na temat bieżących spraw zawodowych jest wymownym wyrazem troski wszystkich członków naszej Izby o właściwą pozycję adwokatury.

Adw. Rزتoczyński, dziękując Radzie za umożliwienie zorientowania się w stylu pracy Rady, jak również za zainteresowanie się Rady potrzebami zespołów i warunkami bytowymi ich członków, prosił, by Rada przy składaniu wniosków o odznaczenia państwowe dla adwokatów uwzględniła duże zasługi dla adwokatury adw. Pendereckiego i złożyła odpowiedni wniosek o przyznanie odznaczenia państwowego.

Sesja wyjazdowa Rady w Dębicy — ze względu na jej pracowity charakter — zakończyła się miłym akcentem w postaci wzajemnych życzeń, by tego rodzaju spotkania były częściej organizowane.

Trzeba jeszcze zauważyć, że wyjazdowe sesje Rady spotykają się z bardzo pozytywną oceną ogółu regionalnej adwokatury, gdyż tego rodzaju spotkania pozwalają na bezpośrednią kontrolę prac zawodowych adwokatów, na zbadanie potrzeb terenu, jak również na pogłębienie świadomości roli adwokatury. Ta forma działania Rady jest jeszcze jednym więcej przejawem więzi władz samorządowych Izby rzeszowskiej z ogółem adwokatury rzeszowskiej.

2. II Ogólnopolski Samochodowy Rajd Adwokacki. W dniach od 7 do 9 września br. odbył się II Ogólnopolski Rajd Samochodowy Adwokacki w Bieszczady. Organizatorem Rajdu było Koło Nr 44 PTTK przy naszej Izbie.

Rada udzieliła na ten cel dotacji w kwocie 15.000 zł. Kierownictwo Rajdu i jego organizacja z ramienia Rady spoczywała w rękach kol. Karasowskiego i Rachwała.

Organizatorzy wytyczyli dwie trasy z punktem docelowym w Ustrzykach Dolnych. W Rajdzie wzięło udział kilkadziesiąt osób oraz około 30 samochodów, a piękna pogoda, zwiedzanie zabytków Rzeszowszczyzny (np. Zamku w Łuńcucie, Muzeum w Sanoku, Huty Szkła w Krośnie itp.) oraz spotkania z uczestnikami Rajdu stanowiły piękną oprawę tej imprezy.

Tradycyjne ognisko z pieczeniem barana, wycieczka na Połoninę Wetlińską a następnie uroczysty wieczór taneczny i rozdanie nagród zwycięzcom różnych konkursów oraz samego Rajdu zakończyły II tego rodzaju Rajd Samochodowy z udziałem adwokatów z całego kraju.

Dziekan Rady, uczestnicząc osobiście w wielu imprezach, podkreślił, że również i ta forma działalności Rady oraz organów samorządu adwokackiego przyczynia się do integracji adwokatury.

Specjalne znaczki emaliowe, nalepki samochodowe i proporczyki samochodowe upamiętniły tę ze wszech miar udaną imprezę.

Nadmienić należy, że I Rajd Adwokacki zorganizowany został z okazji

XX-lecia Izby w dniach 17 i 18 września 1971 r.

3. Odznaczenia regionalne dla członków Izby. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie uchwałą z dnia 9 lipca 1973 r. przyznało 5 członkom naszej Izby zaszczytne wyróżnienia w postaci odznaki „Zasłużony dla województwa rzeszowskiego”.

Odznaki te otrzymali: adw. Mieczysław Cincio, adw. dr Wiesław Grzegorzczak, adw. Janusz Pattek, adw. Michał Pikor i adw. Tadeusz Twardowicz. Wszyscy wyżej wymienieni są aktualnymi członkami Rady. Prezydium WRN w Rzeszowie uznało, że adwokaci ci dobrze się zasłużyli regionowi rzeszowskiemu w swej pracy zawodowej i społecznej.

Na marginesie należy zauważyć, że za pracą społeczną i polityczną szereg adwokatów naszej Izby otrzymało już odznaczenia państwowe, a między innymi adw. Stanisław Szufel z Przemysła (członek Zespołu Adwokackiego w Przemysłu), który udekorowany został Złotym Krzyżem Zasługi przez przewodniczącego Prezydium MRN w Przemysłu.

Adw. M. Cincio

Izba szczecińska

1. W dniu 15 września 1973 r. dziekan Rady Adwokackiej adw. Władysław Świątek odebrał ślubowanie od trzech egzaminowanych aplikantów adwokackich: Anny Rakowskiej, Grażyny Łuciewicz i Michała Domagały. Akt ten miał uroczysty i podniosły charakter. Wzięli w nim udział oprócz członków Rady kierownik szkolenia aplikantów adwokackich adw. Tadeusz Hoffmann oraz zaproszeni patroni.

Z powyższej okazji dziekan Rady adw. Władysław Świątek wygłosił okolicznościowe przemówienie, w którym przedstawił krótki rys historyczny in-

stytucji ślubowania adwokackiego. Podniósł, że jednym z najstarszych dokumentów dotyczących przyrzeczenia adwokackiego jest francuski ordonans z 1274 r., który zobowiązywał adepta adwokackiego m.in. do „uprawiania zawodu troskliwie i odrzucania spraw niesłusznych”. Za czasów Cesarstwa w przysiędze akcentowano „posłuszeństwo dla ustroju i wierność dla Cesarza”, a w okresie Restauracji — „wierność Królowi i posłuszeństwo Karcie Konstytucyjnej”.

W Polsce pisemne dokumenty dotyczące omawianej instytucji pojawiły

się dopiero w XVI w., przy czym rota przysięgi była zróżnicowana pod względem swej treści, jeśli chodzi o Koronę i Litwę. W 1543 r. sejm krakowski wprowadza dla *Procuratores Mercenarii* obowiązek złożenia przysięgi.

W rocie tej przysięgi znalazło się m.in. takie sformułowanie: „Przysięgam, iż stronie, która mnie do sprawy swojej wokować będzie, wiernie służyć będę, zbytecznego salarium po niej wyciągać nie będę, wzięwszy salarium, od sprawy nie odstąpię, ani rady za zwłokę świętej sprawiedliwości i przeciwko prawu, na wyniszczenie stron pozywających się pryncypałam moim quovis colore et praetextu dawać będę. Dokumentów, które mi do sprawy powierzone będą, na uniknienie sprawiedliwości taić nie będę (...)”.

Na obszarze Litwy adwokaci przyrzekli: „(...) jednej stronie podjąwszy się et in consilium wszedszy, i dokumenta przejrzawszy, na drugą nie udam się partię, także onej favore nie będę (...)”.

Od połowy XVII w. obowiązywała wspólna rota przysięgi dla Korony i Litwy. Akceptowała ona zasady obowiązujące poprzednio w dwóch odrębnych przysięgach.

Obecna rota ślubowania nawiązuje do dawnych zasad, wzbogacając ich treść o nowe wartości wynikające ze zmian społeczno-politycznych, jakie zaszły w naszym kraju.

Konkludując, dziekan wyraził przekonanie, że młodzi adwokaci spełnią

pokładane w nich nadzieje, że zarówno w swojej pracy zawodowej, jak i w życiu osobistym będą się kierować zasadami wynikającymi z treści ślubowania, które za chwilę złożą.

Po uroczystym akcie oficjalnym dyskutowano przy tradycyjnej lampce wina nad aktualnymi zagadnieniami.

2. Podstawowa Organizacja Partyjna PZPR i Rada Adwokacka w Szczecinie podjęły na zebraniach w dniach 14 i 15 września 1973 r. następującą wspólną rezolucję:

1. Solidaryzujemy się z masami pracującymi w Chile oraz jej Komunistyczną i Socjalistyczną Partią.

2. Potępiamy juntę wojskową w Chile w związku z dokonany zamachem stanu — jako przedstawicieli burżuazji depczącej zasady Konstytucji, od kilkudziesięciu lat w pełni przestrzeganej w tym kraju.

Wydarzenia, jakie ostatnio miały miejsce w Chile, są dobitnym przykładem, jak burżuazja w walce o władzę nie cofa się przed najbrutalniejszym łamaniem prawa.

„Kurier Szczeciński” zamieścił powyższy tekst w numerze z dnia 16 września 1973 r. pod tytułem: „Po reakcyjnym zamachu stanu w Chile. Rezolucja szczecińskich adwokatów”.

Adw. Lucjan Boczkowski